

Poklad

Autor: Kevin Penner
Obsah: Převyprávěné podobenství o muži, který našel na poli poklad.
Hesla: Podobenství o pokladu v poli
Biblický text: Matouš 13,44
Obsazení: 5 (2M, 2Ž, 1M/Ž)
 Hynek, Markéta (jeho manželka), matka Markéty, Jan, Marie, vypravěč
Délka: 7 minut
Kategorie: Veselé
Rekvizity: Papíry (dokumenty), papírová krabice, karimatky, deky, smeták
Scéna: Uvnitř domu, na zemi karimatky a deky, ev. stůl a židle, skříňka

(Markéta zametá podlahu, Hynek přichází, píská si, v ruce drží nějaké papíry)

Markéta: Ty jsi dneska nějaký šťastný. Čím to je?

Hynek: Tomu nebudeš věřit.

Markéta: Nebudu věřit čemu?

Hynek: Právě jsem našel bednu s pokladem na poli starého pana Jonáše.

Markéta: Měl jsi pravdu, tomu nevěřím.

Hynek: Oral jsem tam s našimi voly, když najednou pluh na něco narazil.

Markéta: Dobrý pokus o vtip. Ale jak jsem řekla, nevěřím ti ani slovo, Hynku.

Hynek: Ty, Markéto, poslouvej. (dá ji ruce na ramena, dívá se jí přímo do obličeje) Už jsem ti někdy lhal?

Markéta: To ne, ale vystřelil sis ze mě už mnohokrát. (vyvlékne se a pokračuje ve své práci)

Hynek: A je tu ještě něco, čemu nebudeš věřit. (odmlka) Ty nechceš slyšet, co jsem udělal?

Markéta: Ne, nechci. Ale ty mi to asi stejně povíš.

Hynek: (klidně) Právě jsem prodal všechno, co máme - dům, skříně a postel, krávu, všechno!

Markéta: (klidně, nevěřičně, spíš jako konstatování, než jako otázku) Teď si neděláš legraci, že ne? (beze slova zavrtí hlavou, Hynek také zavrtí hlavou) Hynku, ty ses zbláznil?

Hynek: (chytí ji za ruce a tancuje s ní) Ano! Přesně tak! Já jsem se zbláznil! (najednou zastaví, mluví zlehka, ale velmi náruživě) Zbláznil jsem se a mám z toho radost! (Markéta se mu s ustrašeným výrazem vytrhne)

Markéta: Hynku, tys to opravdu udělal?! Ze všech těch tvých potřeštěných nápadů je tenhle úplně nejhorší. (přitočí se k němu a ukáže na něj prstem) Dobře víš, že moje matka mě před tebou varovala. Chtěla, aby si vzala Jakuba, ale protože můj otec a tvůj otec byli přátelé, dopadlo to všechno takhle. (mává rukou do vzduchu) A Jakub teď má vlastní farmu a má spoustu peněz. Proč já musím mít takovou smůlu?

Hynek: Nechápeš to? S pokladem, co jsem našel, budeme moci žít ve velikém domě... se služebnictvem.

Markéta: (sarkasticky) A kde máš ten poklad, co o něm pořád tak bájíš? Ukaž mi ho, aspoň kousek!

Hynek: Je pořád tam na poli. Zase jsem ho zahrabal.

Markéta: Tak pořád na poli! Nó!

Hynek: Přece mi nepatří. Je na cizím poli. Ale ptal jsem se pana Jonáše, jestli bych to pole nemohl od něho koupit. Pak by ten poklad byl můj.

Markéta: A za to jeho pole dáš všechno, co máme?

Hynek: Ano, pan Jonáš shání něco na důchod, a tak jsme se dohodli - vymění svoje pole za náš dům, se vším zařízením, co v něm je, a s naší krávou.

Markéta: A předpokládám, že svoje voly si nechá.

Hynek: To ano. Ale brzy si budeme moci koupit celé stádo volů.
 (někdo zabouchá na dveře) Vstupte!

Matka: (dovnitř vchází Markétina matka)

- Markéta: Mami, jsem tak ráda, že tě vidím. Víš, co Hynek právě udělal?
- Matka: Nech mě hádat! Vysázel na zahradě vařené zrní, abyste ho už nemuseli vařit, až vyrostete.
- Markéta: Kdyby to tak bylo něco takového! Hynek naši zahradu prodal!
- Matka: Prodal zahradu?
- Markéta: A taky dům, a nábytek, a krávu, a...
- Matka: *(k Hynkovi)* Očekávám vysvětlení tohoto skandálního chování!
- Hynek: Koupil jsem pole s ukrytým pokladem, který...
- Matka: S pokladem, který jsem zatím neviděla ani koutkem oka...
- Matka: *(k Markétě)* Já jsem tě před ním varovala, Markéto.
- Markéta: *(téměř plačíc)* Já vím, mami, ale naši otcové to všechno mezi sebou domluvili... *(vzlyká v matčině náruči)*
- Matka: Já vím, já vím, zlato... To bude v pořádku. Můžeš se nastěhovat na chvíli domů, dokud se to tady všechno nedá do pořádku.
- Markéta: *(k Hynkovi)* Odcházím k mamince! A až se zítra vrátím, čekám, že mi řekneš, že jsi změnil názor! *(spěšně odchází i s matkou)*
- Hynek: *(volá za ní)* Ale pan Jonáš se zítra stěhuje. *(pokrčí rameny)* Nikdo tomu nerozumí. Asi bych ale měl začít balit. *(přinese na scénu krabici)* Ještě že pan Jonáš nechtěl i matrace a deky. *(sroluje matrace a deky a dá je do krabice)* *(přicházejí Jakub a Marie)*
- Jakub: Nazdar Hynku, starý brachu, mám ti pomoci s balením?
- Hynek: Díky, Jakube, ale není toho moc, co musím sbalit. Skoro všechno tu necháváme. A odkud vlastně víš, že se stěhujeme?
- Marie: Zprávy se tu šíří rychle. A tvoje tchýně není zrovna...
- Hynek: Nemusíš pokračovat. Dobře vím, co chceš říct.
- Jakub: Hynku, musím říct, že si o tebe dělám trochu starost.
- Hynek: Hmmm.
- Jakub: Nemyslíš si, že to bylo příliš, mírně řečeno, uspěchané, udělat takové rozhodnutí. Co jestli to nedopadne tak, jak jsi očekával?
- Hynek: Toho se vůbec nebojím!
- Jakub: Ale Markéta ano. Copak jsi při tom vůbec nemyslel na ni?
- Hynek: Nakonec zjistí, že jsem měl pravdu.
- Jakub: Spočítal sis dobře všechny ty mince v té své, ehmm, bedně s pokladem. Stojí to opravdu za tu cenu, kterou jsi zaplatil? A seš si jistý, že tam bude ještě zítra?
- Hynek: Nebudu čekat do zítřka. Půjdu si pro to hned.
- Marie: Víš, my ti fandíme, Hynku. *(protočí oči, společně s Jakubem odcházejí; dívají se jeden na druhého a ukazují, že Hynek to nemá v hlavě v pořádku, atd.)*
- Hynek: *(k publiku)* Když najdete něco, co má obrovskou hodnotu, musíte podstoupit riziko, i když vám vaše rodina a vaši přátelé nerozumí. Vidíte ty dokumenty? Říká se tady, že jsem velmi... velmi... velmi bohatý muž! *(směje se a odchází s krabicí a svými dokumenty)*
- Vypravěč: Bible říká, že nebeské království je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde. Znovu ho ukryje a pak jde, s radostí prodá všechno, co má, a koupí to pole. Bible taky říká, že v Ježíši Kristu jsou všechny poklady moudrosti a poznání, že v něm je plnost života. Kdo najde Ježíše, najde všechno.

.....